

'Amoris lætitia', la nova exhortació apostòlica del Papa Francesc, sobre l'amor en la família

Aquesta nova exhortació apostòlica titulada «L'alegria de l'amor», que porta data de 19 de març de 2016, solemnitat de Sant Josep, recull els resultats dels dos darrers Sínodes sobre la família convocats pel papa Francesc per als anys 2014 i 2015, juntament amb els documents i ensenyaments dels seus predecessors i les seves catequisis sobre la família. El Sant Pare, com en altres documents magisterials, fa ús de les contribucions de diferents conferències episcopals del món i de citacions de personalitats significatives.

L'exhortació *Amoris lætitia* (AL), dividida en nou capítols, confirma la realitat rica i complexa de la família. A través de les seves pàgines s'ofereix una mirada rica i profunda que parteix d'una atenció pastoral a la realitat. En aquest sentit el papa Francesc escriu que «no totes les discussions doctrinals, morals o pastorals han de ser resoltes amb intervencions del magisteri» (AL 3).

A continuació, fem una breu síntesi del contingut de cada capítol d'aquest nou document.

Capítol primer: A la llum de la Paraula

En aquest primer capítol el Pontífex articula la seva reflexió a partir de la Sagrada Escripura, desenvolupada concretament amb una meditació sobre el salm 128, característic de la litúrgia nupcial tant jueva com cristiana.

Capítol segon: La realitat i els desafiaments de la família

En aquest moment el Papa considera la situació actual de les famílies «tocant de peus a terra», recurrent àmpliament a les relacions conclusives dels dos Sínodes, escoltant la realitat i afrontant els desafiaments nombrosos sobre la família, com és la manca de treball i d'habitatge, la mentalitat antinatalista, la violència contra les dones o el respecte als ancians.

Capítol tercer:

La mirada posada en Jesús: la vocació de la família

Aquest capítol està dedicat a l'ensenyament de l'Església sobre el matrimoni i la família. S'il·lustra de manera sintètica la vocació de la família segons els evangelis, sobretot el tema de la indissolubilitat, de la sacramentalitat del matrimoni, de la transmissió de la vida i de l'educació dels fills. Se cita àmpliament la *Gaudium et spes* del Vaticà II, la *Humanæ vitæ* de Pau VI i la *Familiaris consortio* de Joan Pau II.

Capítol quart: L'amor en el matrimoni

Aquest moment s'il·lustra a partir de l'himne a l'amor de sant Pau (1Co 13,4-7) i recull una important reflexió sobre la «transformació de l'amor» que s'experimenta amb el pas del temps.

Capítol cinquè: L'amor que esdevé fecund

Aquest capítol se centra en la fecunditat i en la capacitat de generar amor. Es parla d'una manera espiritual i psicològicament profunda del que suposa acollir una vida nova, de l'espera de l'embaràs mateix i de l'amor dels pares, però també de l'adopció i de la contribució de les famílies per a promoure una «cultura de l'encontre», en un sentit familiar més ampli.

Capítol sisè: Algunes perspectives pastorals

El Sant Pare afronta algunes vies pastorals per ajudar a construir famílies sòlides i fecundes segons el voler de Déu. Entre d'altres coses es parla de l'acompanyament a les persones abandonades, separades i divorciades, també dels matrimonis mixtos, d'aquells amb disparitat de cultes i de les situacions de les famílies amb persones amb tendència homosexual.

Capítol setè: Reforçar l'educació dels fills

Aquest capítol està dedicat, entre d'altres, a la formació ètica, el valor de la sanció com a estímul, la transmissió de la fe, l'educació sexual i la vida familiar com a context educatiu. «El que interessa és generar en el fill processos de maduració de la seva llibertat, de capacitació, de creixement integral, i el cultiu d'una autonomia autèntica» (AL 261).

Capítol vuitè: Acompanyar, discernir i integrar la fragilitat

Constitueix una invitació a la misericòrdia i al discerniment pastoral davant situacions fràgils, complexes o irregulars segons l'Església, com els batejats que s'han divorciat i s'han tornat a casar civilment, als quals diu que cal ajudar-los a participar en la comunitat eclesial. El Sant Pare manifesta que cal evitar els judicis que no tenen en compte la complexitat de les situacions.

Capítol novè: Espiritualitat conjugal i familiar

Aquest capítol novè, el darrer, constata que tots els moments viscuts en família s'han d'experimentar com una participació en la vida plena de la Resurrecció del Senyor (AL 317). El Sant Pare afirma que «cap família no és una realitat perfecta i confeccionada per sempre, sinó que requereix una maduració progressiva en la seva capacitat per a estimar» (AL 325).

L'exhortació apostòlica conclou amb una pregària a la Sagrada Família.

Lectures

Diumenge IV de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols (13, 14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguien Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

Salm responsorial [99, 2-3.5 (R.: 3c)]

Aclameu el Senyor arreu de la terra, doneu culte al Senyor amb cants de festa, entreu davant d'ell amb crits d'alegria.

R: *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*
O bé: *Al-leluia.*

Les meves ovelles escolten la meua veu i em segueixen

El primer és **escoltar** Jesús, alimentar-nos de la seva Paraula ferma, perquè el nostre Bon Pastor sap que nosaltres no necessitem paraules febles que s'emporta el vent. Si no volem que la nostra fe es vagi diluint en una religiositat superficial hem d'aprendre a posar al centre de les nostres comunitats cristianes i de les nostres famílies la Paraula del Senyor. Després hem de **seguir** Jesús. Escollir entre una religió que es limita a compliments de preceptes que tranquil·litzen consciències o aprendre a viure la fe cristiana com una aventura seguint Jesús no sols en allò que m'agrada, sinó el Jesús total, fins i tot amb allò que més em complica la vida. Només llavors serem autèntics deixebles.

Bon Pastor ressuscitat, allunyeu-nos sempre d'un cristianisme a la carta, escoltant només el que ens agrada escoltar, seguint només en el que ens agrada seguir. Volem escoltar-te en tot, volem seguir-te en tot.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, que és el nostre creador i que som seus, som el seu poble i el rama que ell pastura. **R.**

Que n'és de bo el Senyor!
Perdura eternament el seu amor, és fidel per segles i segles. **R.**

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (7, 9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (10, 27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

Mirada endins Xavier Roig Rovira, pvre.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

17 d'abril de 2016

Diumenge IV de Pasqua

www.arqtgn.cat | n. 3.449

..... als 4 vents

Jornada de les Vocacions Natives

Des de fa 53 anys l'Església celebra en aquest diumenge, anomenat del Bon Pastor, la Jornada per les Vocacions Natives, que amb aquest o amb un altre nom i diferents lemes es proposa conscienciar-nos de la importància que sorgeixen vocacions pròpies en els països de missió.

De fet l'expressió *països de missió* ens remet a un passat de fa segles en què la generositat de molts joves de famílies europees feia que anessin a llocs llunyans per a treballar-hi pel regne de Déu anunciant l'evangeli i ajudant al desenvolupament integral de la població.

Això ha canviat. Continuen sent molt necessaris els missioners, però des de fa anys hi ha hagut un cert tomb estadístic: països com Bèlgica i Holanda, que tenien moltes vocacions sacerdotals i missioneres, experimenten una forta crisi, mentre que al Tercer Món creixen les ordenacions sacerdotals, així com també el nombre de catòlics.

De nosaltres depèn que puguin complir amb aquest somni de servir l'Església i la humanitat

A l'Àfrica, en els deu últims anys, la població del continent ha crescut un 24% i la dels catòlics un 41%. A l'Àsia, la demografia ha augmentat un 10% i els catòlics un 20%. Això determina que a vegades siguin vocacions d'aquests països les que vénen en ajuda de parròquies de la vella Europa.

Qualsevol que sigui el nombre dels que s'ordenen, més a prop o més lluny, la pregària de Jesús «a l'amo dels sembrats que envii sembradors als seus sembrats» (Mt 9,38), sempre serà actual, com també ho serà la forma en

DESTAQUEM...

— Noves fitxes per a treballar la misericòrdia amb adolescents i joves en aquest Jubileu. A la secció *Recurs* (p.2)

què es manifesten aquestes crides vocacionals. El lema d'enguany de la Jornada diu: «Et mira amb passió.» Es refereix a la mirada de Crist, que és forta, apassionada, plena de misericòrdia. Així ho experimenten els qui fan el pas.

El papa Francesc demana a Déu per a aquesta ocasió: «Concedeix-nos comunitats cristianes vives, fervoroses i alegres, que siguin font de vida fraternal i despertin entre els joves el desig de consagrar-se a tu i a l'evangelització.»

Com podem ajudar que això passi? Resant per les noves vocacions i sostenint econòmicament els seminaristes. Alguns necessiten una beca d'estudis per a sostenir-se. Arriben al Seminari sense res al damunt excepte una vella maleta amb una mica de roba i un parell de sabates, però porten una il·lusió meravellosa de donar-se. De nosaltres depèn que puguin complir amb aquest somni de servir l'Església i la humanitat.

+ Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

PER A REFLEXIONAR

Què quedarà en el teu cor
després d'aquest Any Sant?

No pretenc fer una reflexió en veu alta sobre el sentit d'aquest Any Jubilar de la Misericòrdia. Sobre el seu sentit han escrit i parlat molt i bé veus autoritzades, començant pel papa Francesc en la butlla de convocatòria al Jubileu extraordinari: *El rostre de la Misericòrdia*. Es continuarà escrivint i parlant molt i bé sobre el tema i sobretot podrem escoltar —esperem-ho!— les veus de cristians que ens parlin des de la seva experiència sobre l'exercici de la virtut de la misericòrdia.

El meu objectiu és compartir una preocupació. Em pregunto i pregunto: dels anys jubilar que hem anat celebrant, i en pocs anys són uns quants! (l'Any de la Fe, el de Sant Fruituós...), què conservem en els nostres cors que no siguin només trobades, aplecs, celebracions que són importants sí, però a part de la memòria, què ha quedat en el nostre cor de tot allò que hem escoltat i significa un any jubilar? Que no ens vingui només el record quan mirem unes fotografies o veiem una filmació. Això és important per a la història, i no s'ha de perdre.

Aquesta pregunta sobre el record me l'he formulat després d'haver llegit i pensat en les paraules que l'evangelista Lluc diu sobre Maria, quan després de tres dies d'ansia ella i el seu espòs troben el fill: La seva mare conservava tot això en el seu cor, i és que en el nostre cor hem de deixar sempre un espai per a les coses de Déu, i si el cor de Jesús és gran en misericòrdia, el nostre s'anirà engrandint en la mesura que hi deixem entrar l'amor de Déu. Però cal que de la nostra part estiguem disponibles i disposar de recursos, com es diu ara, perquè la virtut de la misericòrdia vagi entrant en els nostres cors.

A vegades no cal buscar gaire. Jo, personalment, en penso aprofitar un que habitualment practico: cada dia de bon matí, després de l'adoració al Santíssim i la invocació a la Mare de Déu, reso el Senyor meu Jesucrist, i aquest any vaig a poc a poc a dir: «Em pesa d'haver-vos ofès per ser vós qui sou, bondat infinita.» Espero que alguna cosa em quedarà al cor. També cadascun de vosaltres, a més de les oportunitats que ens ofereix i oferirà l'Església (a la diòcesi, parròquia, comunitat, grup de pregària, formació cristiana, Càritas...), pot trobar el «seu» *Senyor meu Jesucrist*, el moment de dir-lo i... perseverar. Un poeta romà del segle I aC, Virgili, va escriure: «La gota forada la roca no per la força, sinó per un degoteig continuat.» Perseverar, gota a gota —dia a dia— en un bon propòsit desfà el cor empedreït i el va transformant en misericordiós.

P. Pere Cardona Bueno, caputxí (ofmcap)

RECURS

Fitxes de la misericòrdia

Des del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears (SIJ) s'ha editat un material per a treballar la misericòrdia en els grups d'adolescents i joves. En el missatge de la Jornada Mundial de la Joventut d'aquest any, el papa Francesc expressa el desig que els joves descobreixin de nou les obres de misericòrdia: «A mi sempre m'agrada associar les benaurances evangèliques amb el capítol 25 de Mateu, quan Jesús ens presenta les obres de misericòrdia i ens diu que d'acord amb elles serem jutjats.»

Actualment hi ha dues fitxes publicades i cadascuna d'elles tracta dues obres de misericòrdia, una corporal i una espiritual. Cada material compta amb el testimoni d'un sant de la misericòrdia, amb textos del magisteri i la proposta de diferents llocs on posar en pràctica les obres de misericòrdia en qüestió.

Les fitxes es poden trobar al web www.delejojot.cat

PUBLICACIÓ

LAS OBRAS DE MISERICORDIA
Caminos para transformar el mundo

Grün, Anselm. Ed. Sal Terræ, 2015. Segona edició. Col·lecció El Pozo de Siquem n. 248. 151 p. PVP: 10,00 €.

«La misericòrdia entranyable i la compassió eficaç formen part del nucli més profund de l'Evangeli i de la història de la nostra Església. Dins la tradició cristiana han anat prenent forma set obres de misericòrdia corporals i set espirituals. Anselm Grün convida cadascú a començar pel concret, i ens anima a redescobrir el valor que les obres misericordioses tenen per a la nostra vida diària. Tant de bo que aquest llibre contribueixi al fet que els lectors i lectores entrin en contacte encara més profundament amb la misericòrdia que bateja ja en el seu cor. Llavors entendran i viuran de manera nova el missatge alliberador i sanador de Jesús. I així, mitjançant el nostre estudi i la nostra pràctica de la misericòrdia, el món en el qual vivim serà penetrat i impregnat més i més per l'Esperit de Jesús.»

en un minut

—Trobada diocesana de joves.

Més de dos-cents adolescents i joves van participar en la Trobada diocesana celebrada a Vila-seca el dissabte dia 2 d'abril, organitzada per la Delegació diocesana de pastoral de joventut. Amb el lema «Feliços els misericordiosos», els adolescents van treballar en grups diverses dinàmiques relacionades amb les paràboles de la misericòrdia, com l'ovella i la dracma perduda, la del fill pròdig i el bon samarità, i els joves van recórrer diverses estacions del Via lucis, amb la creu de l'Any Sant de la Misericòrdia, des del santuari de la Mare de Déu de la Pineda fins a la plaça de l'Església de Sant Esteve de Vila-seca. La trobada va continuar a l'Església parroquial amb la celebració de l'eucaristia, des d'on els participants van ser enviats a viure l'alegria de la fe, a experimentar l'amor de Déu i a transmetre el perdó del Pare en la seva vida diària. El sopar de germanor i el concert de Canta la Teva Fe van cloure la Trobada.

L'any vinent se celebrarà a Riudoms, al Baix Camp.

—Publicació en el 50è aniversari de Càritas Diocesana. Sota el títol *Càritas Diocesana de Tarragona. 50 anys al teu costat (1965-2015)*, el volum recull els testimonis de la tasca pastoral i social de la institució durant cinc dècades. Persones que han estat al capdavant de la institució, com els directors diocesans que s'han anat succeint, des del primer d'ells, Mn. Francesc Vives, seguit de Josep Adserà, Josep Sendra, Santiago Camós, Modest Pagès, F. Xavier Rius, Àngel Conesa, Mn. Santiago Soro, Carme Borbonès i, actualment, Francesc Roig, i els delegats diocesans: Mn. Francesc Vives, Mn. Xavier Riba, Mn. Ricard Cabré, Mn. Joan Miracle, Mn. Joaquim Claver i Mn. Santiago Soro. L'acte de presentació, presidit pel Sr. Arquebisbe, va tenir lloc el dijous 7 d'abril al Centre Tarraconense El Seminari.

—Documental 'Hem perdut l'Oremus'. Aquest és el títol del primer documental sobre l'ensenyament de la religió a casa nostra presentat el dia 13 d'abril al Seminari Conciliar de Barcelona. L'acte va ser presidit pel president del Secretariat Interdiocesà per a l'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC), Mons. Jaume Pujol, i hi va intervenir el productor del documental i guanyador de dos premis Goya, Sr. Arturo Méndiz. En el documental hi participen, entre d'altres, el P. Abat de Montserrat, Josep Maria Soler; la mare Montserrat del Pozo, superiora general de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret, considerada una líder mundial en innovació pedagògica; Francesc Torralba, doctor en filosofia i teologia, i Mercè Prevosti, mestra de religió en escoles públiques de Barcelona des de fa més d'un lustre.

Podreu trobar més informació al web www.oremus.cat.

Litúrgia
de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana IV

Diumenge, 17: Diumenge IV de Pasqua
[Ac 13, 14.43-52; Salm 99, 2.3.5; Ap 7, 9. 14b-17; Jn 10, 27-30 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 18: [Ac 11,1-18; Salm 41, 2-3; 42, 3,4; Jn 10, 1-10]

Dimarts, 19: [Ac 11,19-26; Salm 86, 1-3. 4-5.6-7; Jn 10, 22-30]

Dimecres, 20: [Ac 12,24-13,5; Salm 66, 2-3.5.6 i 8; Jn 12, 44-50] *Santa Agnès de Montepulciano, dominica*

Dijous, 21: [Ac 13,13-25; Salm 88, 2-3.21-22.25 i 27; Jn 13, 16-20] *Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església* (ML).

agenda

18 d'abril

—Taula rodona sobre el tema «La misericòrdia exercida des de les religions a la ciutat de Reus». Hi participaran persones creients de les següents religions: l'islam, el sikhisme i el cristianisme. En aquest darrer cas intervindrà el Sr. Francesc Roig, director de Càritas Diocesana de Tarragona. L'acte serà conduït pel periodista Josep Baiges. Tindrà lloc a l'auditori de la Germandat de Sant Isidre i Santa Llúcia (Raval de Robuster 34 de Reus) a les 20.15 h. Organitza l'arxiprestat de Reus conjuntament amb les altres religions.

24 d'abril

—Eucaristia presidida pel Sr. Arquebisbe al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat de Montferri, a les 11.00 h. Aquesta celebració, que s'emmarca en l'aplec anual, serà l'acte central de l'Any Jubilar al Santuari.

—Trobada de l'arxiprestat de l'Urgell-Garrigues a Vallbona de les Monges, a les 16.30 h.

—Pelegrinatge amb el Sant Crist de la Sang des de la plaça de la Pastoreta fins al Santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus. La sortida de la plaça serà a les 17.00 h. En arribar al Santuari, a les 18.00 h, el Sr. Arquebisbe presidirà l'eucaristia. Organitza la Reial Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Reus.

proposta

Terra Santa: Pelegrins de la Paraula

El Secretariat d'Animació Bíblica de l'Arquebisbat, juntament amb l'Associació Bíblica de Catalunya, ha preparat un nou pelegrinatge a Terra Santa per a aquest estiu, del 2 a l'11 d'agost. El programa detallat es pot consultar al web www.abcat.cat.

Aquest pelegrinatge pretén conèixer millor els llocs de la Bíblia i les persones que hi viuen. Veure, tregipjar i contemplar la terra on Jesús mateix ha deixat les petjades. Arribar al bressol de la nostra fe, visitar els llocs sants que van ser testimonis del naixement, ministeri, passió, mort i resurrecció de Jesús. Per a un cristià pelegrinar a Terra Santa és una veritable experiència espiritual.

Per a més informació es pot contactar amb Mn. Antoni Pérez de Mendiguren a través del tel. 649 23 66 39 o del correu electrònic aperez@arqtgn.cat

missatge

«L'Església, mare de vocacions»

A vui diumenge s'escau la 53a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions amb aquest lema que defineix l'Església com el lloc on germina, creix i dóna fruit la vocació. «El dinamisme eclesial de la vocació és un antídoto contra el verí de la indiferència i l'individualisme. Estableix aquesta comunió en la qual la indiferència ha estat vençuda per l'amor, perquè ens exigeix sortir de nosaltres mateixos, posant la nostra vida al servei del disseny de Déu i assumint la situació històrica del seu poble sant», diu el Sant Pare en el seu missatge per a aquesta Jornada.

«Ningú no és cridat exclusivament per a una regió, ni per a un grup o moviment eclesial, sinó al servei de l'Església i del món. [...] La vocació creix en l'Església. Durant el procés formatiu, els candidats a les diferents vocacions necessiten conèixer millor la comunitat eclesial, superant les percepcions limitades que tots tenim al començament. Per a això, és oportú fer experiències apostòliques juntament amb altres membres de la comunitat [...]. La vocació està sostinguda per l'Església. Després del compromís definitiu, el camí vocacional en l'Església no acaba, continua en la disponibilitat per al servei, en la perseverança i en la formació permanent.»

El papa Francesc escriu que entre els agents pastorals, els preveres tenen una importància especial en l'acompanyament dels qui estan cercant la vocació pròpia i dels qui han lliurat la vida al servei de Déu i de la comunitat. «La maternitat de l'Església s'expressa a través de la pregària perseverant per les vocacions, de la seva acció educativa i de l'acompanyament que ofereix als qui perceben la crida de Déu.»

El missatge sencer es pot llegir a la secció Documents/Santa Seu del web de l'Arquebisbat, www.arqtgn.cat

solidaritat

Diumenge 24 d'abril:
Col·lecta per a pal·liar la crisi humanitària d'Ucraïna

El papa Francesc ha mostrat una vegada més la seva proximitat amb un país que pateix la violència des de fa anys, Ucraïna. En la pregària del Regina Coeli del diumenge de la Divina Misericòrdia, el Pontífex va dedicar unes paraules al drama que viu aquest país —un milió d'ucraïnesos van ser desplaçats per la greu situació que encara perdura.

El Sant Pare ha sentit la necessitat de promoure una ajuda humanitària per a ells el proper diumenge, dia 24 d'abril. «Aquest gest de caritat, a més d'alleujar els sofriments materials, vol expressar a Ucraïna la meua personal proximitat i solidaritat i la de tota la Església. Desitjo vivament que això pugui ajudar a promoure sense retards posteriors la pau i el respecte al dret en aquella terra tan provada.»

La recollida de fons i la seva gestió serà realitzada pel Consell Pontifici Cor Unum.